

عنوان مقاله:

اندیشه سیاسی غزالی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم نیکزاد چالشتی - دانشجوی دکتری گروه علوم سیاسی (گرایش اندیشه سیاسی)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرضا، شهرضا، ایران

علیرضا گلشنی - دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرضا، ایران

مرتضی ابادری - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرضا-اصفهان-ایران

خلاصه مقاله:

اکثر کسانی که به کار مطالعه یا تدریس نظریه های سیاسی مشغول اند، اغلب اهمیت آن برایشان عادی شده است؛ آنان می دانند که آثار کلاسیک نظریه های سیاسی نمایانگر بازتاب پژوهشگرانه برخی از اذهان ژرف اندیش درباره مسائل مهمی هستند که هر انسانی با آنها رو در روست. آنان دریافته اند که بدون یاری جستن از مفاهیم و معیارهای موجود در اندیشه ی سیاسی گذشتگان مشکل بتوان از سردرگمی های اوضاع سیاسی زمان حاضر سر در آورد. " روش های متعدد و مفیدی وجود دارند که حدود و گستره ی یک جستار را تعریف و مشخص می کنند. بر اساس نظریه توماس اسپریگنز در باب مفهوم نظریه های سیاسی منطق درونی اندیشه غزالی را بر اساس کتاب احیاء علوم الدین بررسی نماید. این منطق درونی عنایت به تحلیل چهار مطلب اساسی دارد و در صدد پاسخ به این سؤالات می باشد، اولاً بی نظمی زمان غزالی چیست؟ و درد و مسئله غزالی چه بوده است؟ نکته دوم ریشه این بی نظمی کدام است؟ سوم راه حل غزالی برای بسامان کردن این بی نظمی چه بوده و در پایان آرمان امام محمد غزالی چه می تواند باشد؟ غزالی در احیاء علوم الدین با نگرشی اخلاقی به سیاست و پرداختن به معنویات به احیاء دینی خود دست می زند که این نوع احیاء نه مانند ابن تیمیه بازگشت به سلف بلکه پرداختن به معنویات به عنوان حوهر دین است که این امر به دلیل اوضاع سیاسی و دینی عصر غزالی بود.

کلمات کلیدی:

اندیشه، غزالی، سیاسی، اسپریگنز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532648>

